

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Epistola Gregorii sanctissimi papae Romani ad sanctissimum Germanum,
qui fuerat patriarcha Constantinopoleos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO CHALIST 797.

& propugnatores ecclesie salutare ac alloqui, & luctaminum tuorum collaudare materias. Etiam si quis dicat & valde conuenienter: clamat potius ea impietatis praeursor, qui nunc passus est, bona actione malam actionem tuis commutaturus felicitatibus. Nam arbitratur secundum illum qui defursum cecidit, fremere simul & praeualere aduersus pietatem: sed impeditur caelitus spe fraudatus. & audiebat quidem ab ecclesia ea quae & Pharaos prius Aegyptius tyrannus, Moyses de illo canente: *Dixit inimicus, persequens comprehendam, partitor spolia, replebo animam meam.* Sed & audiebat quae & ipse diabolus, cum prophetica illi pronuntiaretur maledictio: *Propterea destruet te Deus in finem, euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra uiuentium.* Ita & ille praeter spem conatibus, qui in spe erant, frustratus periiit, superno agone vestro & robore, apostata eneruata impugnatione aduersus Deum, deorsum effecta, & ad nouissimum prope modum expulsa exitium Christum impugnantis ferocitate: ita ut super eo scriptura veraciter impleatur, quae dicit: *Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore:* pro eo quod nulla est ad infirmum Dei firmitas abominationis eorum qui Deum impugnant, & pugnare pro Deo mundum contra infensatos asserit. Quomodo ergo non cum Deo pugnant, o tu sanctissime, aduersus eos qui sine Deo & contra Deum sunt, commoueris? Qui videlicet in-

Exod. 15.

Psal. 51.

1. Reg. 2.

* scriptum est.

Sap. 5.

ἀδελφόν, ὅτι τῆς ἐκκλησίας πρῶτον προσεγγεῖσαι & προσεγγεῖν, & τῶν πάντων παλαισμάτων ἐξυμνήσαι τὰ αἴτια. εἰ καὶ τις εἴρῃ καὶ μάλα εὐκότως βοᾷτω μάλλ' αὐτὰ ὁ νῦν πεπονθὼς, καὶ τῆ βίωσιν ἐξῆς διὰ τὴν ἐξομολογίαν τοῖς σοῖς αἰτελλὰξάμενος βίωσιν ἡμῶν, τῆς ἀσθεῖας ὁ παθὼν, ἐπεὶ γὰρ ὡς κτ' ὅτι δυνάμει πρὸς καταφραζάσθαι αἴμα καὶ καταφραζάσθαι τῆς βίωσιν, συμποδίζεταί αὐτῶν, τῆς ἐλπίδος διαλευθεῖς. καὶ ἦκουσεν ὁ θεὸς τῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ τῆς Φαραώ τὸ πρῶτον ὁ Αἰγύπτου τύραννον, Μωϋσέως αὐτῶν καταφραζάσθαι. εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήψομαι, μελεῖ σπείρα, ἐμπλήσω ψυχῆ μου. * ἐπεφάνετο δὲ ἀπὸ αὐτοῦ ὁ διάβολος, τῆς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καταφραζάσθαι. διὰ τοῦτο ὁ θεὸς κατελεῖ σε εἰς τέλος. ἐμπλήσσει σε καὶ μεταναστεύσει σε διὰ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ρίζωμα σου ἐκ γῆς ζωντανῶν. οὕτως ἐκείνος παρ' ἐλπίδα τῆς κατ' ἐλπίδα διαλευθεῖς ἐγγρήσειαν ὀλεῖται, τῆς δυνάμει ἡμῶν ἐπιμαχίας ἐπὶ τῆς κατὰ θεομαχίας ἐκλυθεῖς τῆς ἀποστασίας, & πρὸς ἐξομολογίαν ἐκλυθεῖς πανωλεθρίῳ μικροῦ δυνάμει τῆς χειρομάχου φραζάσθαι. ὡς ἐπὶ αὐτῶν τῆς γραφῆς ἐπαληθεύσασθαι ῥητόν. ὅτι δυνάμει ἡμῶν ἐπὶ ἀδενούτως περιελάσαντο δυνάμει. διότι οὐδὲν πρὸς τὸ ἀδενὸς τῆς θεοῦ τὸ ἰσχυρὸν τῆς τῆς θεομαχίας βδελυγίας κατέστηκε. καὶ σωεκοπολεμῶν τῶν θεῶν ὁ κόσμος ἐπὶ τῶν φραζάσθαι εἰρημαί. * πῶς ἐκ αὐτῆς θεοῦ πολιορκουμένη. ὁ ἡμασμένον σὺ καὶ θεοῦ τῆς ἀδενούτως ἡ κινήσεις βίρηκτων ὁ ἀφανῶς

ἐκ τῆς ἐκκλησίας

* ἐκ τῆς ἐκκλησίας

cognitaque specie, positaque omnibus in variorum languo- rum remedium condescensione & bonitate Dei & saluatoris nostri. Imo legalis, ut iam dicamus, huiusmodi est in Deo erectio; licet * figuris magis signanda, & umbræ præferenda sit gratia & veritas. Vnde maximam salutis causam sanctorum cœtus Dei consilio hoc capitulum * tradidit, quatenus in vniuersorum vultibus, & colorum operationibus venerabilem & sanctum characterem secundum humanitatem eius qui tollit peccatum mundi, erigamus, per eum humilitatis celsitudinem Dei Verbi considerantes, & ad memoriam conuerfationis in carne factæ, tam videlicet passionis eius & salutaris mortis, quam redemptionis quæ hinc mundo effecta est, manu quodammodo ducti: & nulla est hinc a diuinis dissonantia. Si enim prophetica prælocutiones terminum minime perceperunt, ne scribantur res ad ostensionem eorum quæ adhuc facta non sunt: id est, si non est incarnatus Dominus, non formetur sancta imago eius secundum carnem. Si non est natus in Bethlehem ex gloriosa virgine Dei genitricæ, neque magi munera obtulerunt, neque pastoribus suprafletit angelus, neque multitudine cœlestis exercitus nato hymnudo obtulit: si non in vlnis genitricis ut infantulus ferebatur, qui portat vniuersa; & lactis alimoniam pertulit, qui dat escam omni carni; nec hoc figuratur, qui vitæ tenet principatum & mortis, & omnium Dominus

* Gr. figuris
expreflior

* Gr. h. cap.
ecclesiæ
trad.

Matth. 2.

Luc. 2.

τῷ εἶδει, καὶ οὐ γνωρίμου, ἀποκειμένης τοῖς πᾶσι, παντοίων νοσημάτων ἀλεξήτειά. ἢ συγκρατεῖσθαι καὶ ἀγαθότητι αὐτοῦ τῶ θεοῦ ἡ σωτήρος ἡμῶν νομικῆ μάλλον εἰπεῖν ἢ ποιῶν ἐν αἰσθηλαῖς, εἰ καὶ τῆς τύπων ἐπιτυπώτερα, καὶ τῆς οὐσίας ἀπορημότερα ἢ χρεὺς καὶ ἡ ἀλήθεια. διὸ μεγάλως σωτηρίας ἰσχυροῦσιν ἢ τῆς ἀγίων ὀμνηγεῖς θεοβούλων τῆ ἐκκλησίας ποδοτὸ κεφάλαιον παραδέδωκεν, ὥστε ἐν ταῖς ἀπάντων ὄψασι, καὶ ἐν ταῖς χροματουργίαις (W) σεπτόν καὶ ἀγιον χροματῆρα κατὰ τὸ ἀνθρώπινον τῶ ἀίροντος πλὴν ἀμάρτην τῶ κόσμου ἀνασηλοῦσθαι δι' αὐτοῦ τὸ τῆς ταπεινώσεως ὕψος τῶ θεοῦ λόγου κατανοοῦντες, & πρὸς μνήμην τῆς ἐν σαρκὶ πολιτείας, τῶ τε πάθους αὐτοῦ, καὶ τῶ σωτηρίου θανάτου χροματῶν, καὶ τῆς ἐντεθέν χροματῆρος τῶ κόσμῳ ὀπλοτρύσεως. καὶ οὐδὲν ἐντεθέν τῆς θείων ἀσύμφωνον. εἰ γὰρ αἱ ἀπορημικαὶ ἀναρρήσεις ἐκ εὐλήφασιν πλὴν ἡρώσιν, μὴ χροματῶν τὰ ἀπορημικα πρὸς ἐνδύξιν τῆς μνήμης χροματῶν. τουτέστιν, εἰ μὴ ἐσαρκώθη ὁ κύριος, μὴ τυπούσθαι ἢ κατὰ σαρκὶ ἀγία εἰκὼν αὐτοῦ. εἰ μὴ ἐτέχθη ἐν Βηθλεὲμ ἐν τῷ ὑπέρθεου ἁγίου ἁγίου θεοτόκου, καὶ (W) μάγοι τὰ δῶρα ἀποσημῶσαν, καὶ ποιμήσιν ἐπέσει ὁ ἀγγελος, & πλῆθος οὐρανίου στραπῆς τῶ τεχθέντῳ (W) ὑμῶν ἀποσημῶσαν. εἰ μὴ ἐν ἀγκάλας τῆς πεκουσῆς ὡς βρέφος ἐφέρετο ὁ βασιλεὺς τῶ σύμπαντα, & γαλακτοτροφίας ὑμῶν χροματῶν ὁ διδοὺς ἁγίως πᾶσι σαρκὶ μνηδὲ ποδο τυπούσθαι. εἰ μὴ ἰσχυροῦσιν πρὸς πρῶτον τοῦ ἰσχυροῦ τῆς ζωῆς καὶ τῶ θανάτου, καὶ τῆς ὀλων κύριος

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO CHRISTI 737.

δι' αὐτῶν γωρεζόμενος ἄμα καὶ κηρυχόμενος, καὶ τῆς ἀποπολιτικῆς παρ' αὐτῶν δυσωπούμενος. εἰ μὴ ἐν Αἰγυπτίῳ οἰκονομία ἐπαρέβητο ὅτι νεφέλης καύφης, τῆς ὀλοφώτου μήτρης καὶ ἑρρωμένης τῆς ἀγαθότητι καὶ ἀγιότητι, ὅ εἰς ὕψος καθήμενος ἔπαλινοδρομεῖ ἔξ Αἰγυπτίου, καὶ οἰκεῖ τῆς Ναζαρέτ· μὴ τυποῦσθωσαν χρωμασιν. εἰ μὴ νεκροὺς ἤγαρε, καὶ ἔξδυσθησε παραλυτοὺς, καὶ λεπρωτοὺς ἔδρασε τὴν κάθαρσιν, καὶ ἄπομμάτους ὠμμάτωσεν, εἴτα καὶ τραυλῶ ἐποίησε γλώσσων μογυλάλων, ἔβασσε χρωλῶν ἐσπερέωσε, ἔἀπῆλασε δαυμόνια· εἰ μὴ διώουξεν ὡτα κωφῶν, καὶ πάντα εἰργάσατο τὰ περὰ δόξα, ἔ τὰς θεοσημείας ἐτέλεσε· μὴ γραφέδωσαν. εἰ μὴ τὸ πάθος ἐκουσίως ἐδέξατο, ἔ ἀδύω ἐσκύλυσε, καὶ ἀνάσας εἰς οὐρανοὺς ἀνελήλυθεν ὁ μέλλων ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς· μὴ γραφέδωσαν, μηδὲ τυποῦσθωσαν αἱ ταῦτα διηγερούμεθα καὶ διὰ γραμματικῶν καὶ διὰ χρωματικῶν γραφῶν ἔ ἰσοελαί. εἰ ὅ ταῦτα πάντα γεγένηασι, καὶ μέγα τὸ τῆς βίσεβείας μυστήριον, εἰδεῖν δὴ δυνάτον καὶ ὅ οὐρανόν, καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ τὴν θάλασσαν, τὰ ζῶα πάντα καὶ τὰ φυτὰ, ἔ εἶπ' ἄλλο, ἐκδηγεῖσθαι αὐτὰ καὶ διὰ φωνῶν, καὶ διὰ γραμματικῶν, καὶ ἰσοελαῶν. τῆς γὰρ μὴ ὄντων ἠτύπωσις εἰδωλὴ καὶ γραφὴ ὀνομάζεται, ἃ καὶ Ἑλληνικὴ μυθοποιία ἀνέπλασσε, τῆ μὴ γεγενομένων ἐν τῇ ἰσσοφῆξει ληροδοδοσε τὴν ποίησιν. ἔ οὐδεμία συλκαπάδεσις τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ μὴ εἰδωλῶν· μὴ γένοιτο. οὐδὲ γὰρ δαμάλεισ παροσεκωήσασα μηδ, οὐδὲ μύθον ἐν Χωρηῆ ἐγαλκαύσασα μηδ, οὐτε θεὸς ἡμῶν ἢ κτίσις λελόγισται· οὐτ' αὖ πάλιν τῶ γλυπτικῶ ἰσοπέσομηδ, καὶ τῶ Βεελ-

per eum agnitus simul & prædicatus, & ut dimissionem concederet, postulatus. si non in Ægyptum causa dispensationis pergebat super nubem leuem, omni scilicet lumine illustratam matrem ac sanctitate robustam, qui in excelsis sedet; & redit ex Ægypto, & habitat Nazareth: ne figurentur coloribus. Si non mortuos suscitavit, & crexit paralyticos, & leprosis præbuit purgationem, & cæcos illuminavit, deinde & expressam fecit linguam mutorum, & bases claudorum firmavit, & expulit dæmones: nisi aperuit aures surdorum, & omnia operatus est gloriosa, & in Deo signa perfecit: ne pingantur. & nisi passionem voluntarie suscepit, & infernum spoliavit, & surgens in cælum ascendit, qui venturus est iudicare vivos & mortuos: * neque figurent scripturæ vel historia, quæ ista enarrant, tam per literas, quam per colores. At si hæc omnia facta sunt, & magnum est pietatis mysterium, vtinam esset possibile, ut & cælum & terra & mare, animantia quoque omnia & virgulta, & quidquid aliud est, enarræt illa & per voces & per literas, & per picturas. Eorum enim quæ non sunt, formatio, idolica pictura nominatur, quæ & paganæ fabulationis poema finxit, eorum quæ nunquam fuerunt per essentiam, facturam desipienter asseuerans. Et certe nulla est condescensio ecclesiæ Christi cum idolis: absit. Neque enim vitulas adorauimus, neque vitulum in Choreb fudimus, neque a nobis creatura Deus æstimata est: sed neque rursus sculptili procidimus, & Beelphe-

* Gr. nec scribantur, nec figurentur

3. Reg. 11.

Ezech. 8.

Rom. 1.

Ezech. 23.

Dan. 14.

Indic. 16.

* Gr. latria adorauit:

gor initiati fumus, neque natu-
 torum occisores aut sacrificato-
 res fuimus, aut occulta myste-
 ria celebrauimus: neque filios
 nostros & filias immolauimus
 vnquam dæmonibus, vt in nos
 ea quæ a Salomone idolorum
 cultoribus dicta sunt, assuman-
 tur. Numquid a nobis infecta
 est terra in sanguinibus? vel
 imaginem in templo fecimus,
 quadriforme habentem idolu-
 lum, & hanc adorauimus? Num-
 quid abominationem repen-
 tium & pecorum supra murum
 templi depinximus? Aut ite-
 rum nos Ezechiel vidit plan-
 gentes Adonidem, & incensum
 Soli offerentes, de quibus dicit
 Apostolus: *Seruierunt creatu-
 ra potius quam creatori.* Putasne
 statuimus imagines duarum for-
 nicariorum in Ægypto, Oola
 scilicet & Ooliab, & eas adora-
 uimus? An rursus a nobis sacri-
 ficia Bel in Babylone, & Dagon
 in Palæstina oblata sunt? vel
 aliis diis gentium procidimus?
 Non sunt hæc, non sunt: ca-
 lumniatur nullus: quoniam in
 nullo eorum quæ consistunt &
 facta sunt, nomen quod est super
 omne nomen populus Christi
 vsque hodie, præter sanctam &
 viuificam Trinitatem, coluit,
 vel feruiuit: absit. Nam mo-
 dus idololatriæ manifestus est.
 Christianis autem Dei cultori-
 bus omnium dominator est a-
 dorandus. Porro si quis Iudai-
 co more ad accusationem mo-
 tus, quæ olim contra idolorum
 cultores dicta sunt, diffamaue-
 rit, & idololatriam ecclesiæ no-
 stræ ascripserit ex venerabilium
 imaginum deifico & mirabili ad
 meliora ducatu, nihil aliud arbi-

Φερωρ ἐπέλεδημν, οὐδὲ πεκνοφόνοις
 πελετας ἢ κρύφια μυστήρια ἐτελέσα-
 μν, οὐδὲ εἰς υἱοὺς ἡμῶν ἢ τὰς θυγατέ-
 ρας ἐθύσαμεν δαίμονις ποτέ, ὡς αὐτὸς
 ἡμᾶς τὰ παρὰ Σολομῶντος τοῖς εἰδώ-
 λολάτραις λεγόμενα ἐλαμβαίνεσθαι.
 μὴ γὰρ ὑφ' ἡμῶν ἐφοινίχθη ἡ γῆ ἐν τοῖς
 αἵμασιν; ἢ εἰκόνα εἰς τὸ ναὸν ἐποιή-
 σαμεν, τετραμορφῶν ἔχουσαν εἰδώ-
 λον, καὶ ταύτην προσεκυνήσαμεν; μὴ
 βδέλυγμα ἐρπετῶν καὶ κτιῶν ἐπι-
 τῶ ποίχῃ τῆς ναοῦ καταγράψαμεν, ἢ
 πάλιν ἡμᾶς Ἰεζεκιὴλ ἐδειξάσατο θρη-
 νοῦντας τὸν Ἀδωνν, καὶ θυμιάνας
 τῶν ἡλίων; ὡς αὐτὸς φησὶν ὁ ἀπόστολος·
 ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὴν κτί-
 σαντα. μὴ ἄρα ἐθύσαμεν εἰκόνας τῶν
 δύο πορνῶν ἐν Αἰγύπτῳ, τῆς Οὐλοδαμ
 καὶ τῆς Οὐλίβας, ἢ ταύτας προσεκυ-
 νήσαμεν; ἢ αὐτῶν θυσιάαι ὑφ' ἡμῶν τῶν
 Βηλ ἐν Βαβυλωνί, ἢ τῶν Δαγῶν ἐν
 Παλαστίνῃ προσκυλήθησαν; ἢ τοῖς
 ἄλλοις θεοῖς τῶν ἐθνῶν ὑποπέσαμεν;
 ἐκ ἐστὶ ταῦτα, ἐκ ἐστὶ καταγορεύτω μη-
 δεῖς, ὅτι * μηδὲν τῶν ὄντων ἐχρημέ-
 νων τὸ ὄνομα τὸ ὑπερ πάντων ὄνομα ὁ
 λαὸς τῆς Χριστοῦ μέχρι τῆμερ, πλὴν
 τῆς ἀγίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος,
 ἐσεβάσθη, ἢ ἐλάτρευσε· μὴ γίνοντο.
 ὁ μὲν γὰρ Ἰσῆπος τῆς εἰδώλων λα-
 τρείας ἀπέδηλεν· Χριστιανοῖς δὲ
 θεοσεβείαν ὁ τῶν ἀπάντων δεσπότης τὸ
 προσκυνοῦμεν. εἰ δὲ καὶ τις Ιου-
 δαϊκῶς κινούμενος πρὸς τὴν ἐκκλη-
 σίαν, τὰ πάλαι τοῖς εἰδωλομανοσὶ κα-
 ταβώμενα ἐπιφηνίξει, καὶ εἰδωλο-
 λατρείαν ἐπιγράψει τῇ ἐκκλησίᾳ ἡ-
 μῶν ἐκ τῆς τῶν σεβασμιῶν εἰκόνων ἐκ-
 θέου καὶ θαυμαστῆς πρὸς τὰ κρείττο-
 να ὁδηγήσεως, ἡ γείτω μὲν οὐδὲν ἄλ-
 λο,

ostensus fueris in cunctis ab illa directus & saluatus, & contra inimicos confortatus, admirantes. Illi vero qui ex multo iam tempore contra eam debacchati sunt, tanto inuenerunt refistentem, quanto inuenerunt sibi contradicentem. Et hoc mirum non est. Si enim Betulia per manum Iudith mulieris Israelitidis saluabatur, cuius opus Holofernus peremptio fuit; & hanc saluatricem Israel, qui per idem tempus fuerunt, prædicauerunt: quomodo non oporteret amplius tuam amplissimam sanctitatem tali propugnatrice usam aggredi fidei hostes, & victoria coronare subiectos? Sed eiusdem supplicationibus & omnium sanctorum potens in prælio Deus noster, fortis & longanimus, qui deduxit te super Ioseph vt ouem, custodiat te sanctissime in annos prolixos, vniuersæ Christianæ bene operantem conuersationi, & sacro Canonis obtemperare cunctos docentem & incitantem, & custodire depositum quod a patribus suscepimus; conuertentem eos qui ad modicum quid non intellexerunt: o iuge gaudium nostrum, & communis utilitas & refectio, sanctissime & omnibus Christianis amabilis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Petrum diuinum apostolum æmulatus, tuba cecinit nobis a Roma veritatem etiam pater iste beatus.

* Theodorus reuerendissimus monachus & notarius legit.

Iud. 13.

μὲν ἵνα αὐτῆς ἀνεδείχθῃ ἐν ἀπαν ὀδηγούμενος & διασωζόμενος, καὶ ἡ τῆς ἐχθρῶν κραταυρούμενος. ἐκεῖνοι δὲ ἐκ πολλοῦ κατ' αὐτῆς παρονήσαντες, ποσὸν ἄλλον ἀντίμαχον, ὅσον εἶχον ἀντίδικον. καὶ τὸτο οὐ θαυμαστόν. εἰς Βετυλουά διὰ χάρος Ἰουδῆ γυναικὸς Ἰσραηλίδος διεσώζετο, ἧς ἔργον ἡ Ολοφέρνης ἀνείρεται, ἡ σὺ σωτηρίαν τῆς Ἰσραηλ κατὰ τὸ καιρὸν ἐκήρυξαν. πῶς ἐκ αὐτῆς ἐδέχθη τὴν σὺν ἵπερφυᾷ ἀγιότητα τοιαύτη συμμάχου κεχρημένω κατάρξαι τῆς πολέμων τῆς πίστεως, καὶ νίκη σεφανώσαι ἐδὲν ἵππο χεῖρα; ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ἐκείνης καὶ τῆς ἀγίων ἀπάντων ὁ κραταυρὸς ἐν πολέμοις θεὸς ἡμῶν, ὁ ἰσχυρὸς καὶ μακροθύμος, ὁ ὀδηγήσας σε ἵνα ἐρῶ Ἰωσήφ ὡσεὶ παρθένον, φυλάξῃς σε ἡγιασμένε εἰς χρόνους ἰσημήκειαι, ἀπαν τὸ Χριστιανικὸν ἔργον ποιῶντα πολίτευμα, & τῷ θεῷ κανόνι πάντας σοιχεῖν ὀδηγούντα ἀμα καὶ παροτρυνόντα, καὶ φυλάσσειν τὴν παρακαταθήκην, ἡμῶν πατέρων εἰρήφαιδον, ἰππεύοντα ἐδὲν παρὲς ὄλγον ἀγνωμονήσαντας. ἡ διαρκὴς ἡμῶν χάρις & κοινὸν ὄφελος & ἀπόλαυσις, ἀμώτατε, καὶ πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς πομπή.

ANNO CHRISTI 717.

Ταρχσιος ὁ ἀνώτατος πατριάρχης εἶπε. Πέτρον θεῖον ἀπόστολον ἠλώσας ἐσάλπισεν ἡμῖν ἐκ Ρώμης τὴν ἀλήθειαν & ὁ μακάριος οὗτος πατήρ.

Θεοδόσιος ὁ βλαβέστατος μοναχὸς καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

* Gr. Theodorus